

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 48

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

54 tomas

2011 m. vasario 23 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius ⁽¹⁾ 1

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2011 m. vasario 22 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 165/2011, kuriuo dėl išteklių pereikvojimo 2010 m. iš tam tikrų 2011 m. ir vėlesniais metais Ispanijai skirtų atlantinių skumbrių kvotų numatoma išskaičiuoti tam tikrą kiekį 11

2011 m. vasario 22 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 166/2011, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 14

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

SPRENDIMAI

2011/121/ES:

- ★ 2011 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimas dėl 2012–2014 m. visos Europos Sąjungos oro navigacijos paslaugų teikimo veiklos rezultatų tikslų ir išpėjamųjų ribų nustatymo ⁽¹⁾ 16

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/7/ES

2011 m. vasario 16 d.

dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/35/EB dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose ⁽³⁾ turi būti padaryta esminių pakeitimų. Dėl aiškumo ir racionalumo pageidautina, kad atitinkamos nuostatos būtų išdėstytos nauja redakcija.
- (2) Ekonominės veiklos vykdytojai vidaus rinkoje daugiausiai tiekia prekes ir teikia paslaugas kitiems ekonominės veiklos vykdytojams ir viešosios valdžios institucijoms atidėdami mokėjimą – tiekėjas suteikia savo klientui laiko apmokėti sąskaitą faktūrą (pagal šalių susitarimą, kaip nurodyta tiekėjo sąskaitoje faktūroje, arba kaip nustatyta teisės aktuose).
- (3) Pagal ekonominės veiklos vykdytojų sudarytus komercinius sandorius ar jų su viešosios valdžios institucijomis sudarytus komercinius sandorius daug mokėjimų

vykdomi vėliau, nei nustatyta sutartyje ar bendrosiose komercinėse sąlygose. Nors prekės jau būna pristatytos arba paslaugos suteiktos, daugeliu atvejų atitinkamos sąskaitos faktūros apmokamos daug vėliau nei nustatytas terminas. Toks pavėluotas mokėjimas turi neigiamą poveikį likvidumui ir apsunkina finansinių įmonių valdymą. Be to, daromas neigiamas poveikis įmonių konkurencingumui bei pelningumui, nes dėl pavėluoto mokėjimo kreditoriui gali tekti ieškoti išorinio finansavimo. Tokio neigiamo poveikio pavojus ypač didelis ekonominio nuosmukio laikais, kai finansavimo gavimas yra sudėtingesnis.

- (4) Ieškinius teisme dėl pavėluoto mokėjimo jau galima pareikšti pagal 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽⁴⁾, 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 805/2004, sukuriantį neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą ⁽⁵⁾, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1896/2006, nustatantį Europos mokėjimo įsakymo procedūrą ⁽⁶⁾, ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 861/2007, nustatantį Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą ⁽⁷⁾. Vis dėlto siekiant atgrasinti nuo pavėluoto mokėjimo, atliekamo pagal komercinius sandorius, būtina nustatyti papildomas nuostatas.
- (5) Įmonės vidaus rinkoje turėtų galėti prekiauti tokiomis sąlygomis, kurios užtikrintų, kad tarpvalstybinės operacijos nebūtų pavojingesnės nei vidaus pardavimai. Iš esmės dėl skirtingų taisyklių taikymo vidaus ir tarpvalstybinėms operacijoms atsirastų konkurencijos iškraipymai.

⁽¹⁾ OL C 255, 2010 9 22, p. 42.⁽²⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. sausio 24 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 200, 2000 8 8, p. 35.⁽⁴⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1.⁽⁵⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 15.⁽⁶⁾ OL L 399, 2006 12 30, p. 1.⁽⁷⁾ OL L 199, 2007 7 31, p. 1.

- (6) 2008 m. birželio 25 d. komunikate „Visų pirma galvo-kime apie mažuosius“ – Europos iniciatyva „Small Business Act“ Komisija pabrėžė, kad mažoms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ) reikėtų sudaryti palankesnes sąlygas gauti finansavimą ir kurti teisinės bei verslo sąlygas, skatinančias laiku atlikti mokėjimus pagal komercinius sandorius. Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad viešosios valdžios institucijoms tenka ypatinga su tuo susijusi atsakomybė. MVĮ termino apibrėžties kriterijai nustatyti 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ⁽¹⁾.
- (7) Vienas iš prioritetinių veiksmų, numatytų 2008 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikate „Europos ekonomikos atkūrimo planas“ – administracinės naštos mažinimas ir verslininkystės skatinimas, *inter alia*, užtikrinant, kad iš esmės už prekes ir paslaugas tiekėjams, taip pat MVĮ, būtų atsiskaitoma per vieną mėnesį, nes taip būtų galima sumažinti likvidumo apribojimus.
- (8) Ši direktyva turėtų būti taikoma tik mokėjimams, kuriais atlyginama už komercinius sandorius. Šia direktyva neturėtų būti reglamentuojami sandoriai su vartotojais, su kitais mokėjimais susiję delspinigiai, pavyzdžiui, mokėjimai pagal čekių ir vekselių įstatymus arba mokėjimai, atlikti kompensuojant padarytą žalą, įskaitant išmokas, gaunamas iš draudimo bendrovių. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę netaikyti šios direktyvos nuostatų skoloms, kurioms taikoma bankroto procedūra, įskaitant skolos restruktūrizavimo procedūrą.
- (9) Ši direktyva turėtų reglamentuoti visus komercinius sandorius, neatsižvelgiant į tai, ar jie vykdomi tarp privačių ar valstybės įmonių, ar tarp įmonių ir viešosios valdžios institucijų, nes viešosios valdžios institucijos tvarko didelę dalį įmonėms skirtų mokėjimų. Todėl ji taip pat turėtų reglamentuoti visus komercinius sandorius tarp pagrindinių rangovų ir jų tiekėjų bei subrangovų.
- (10) Tai, kad ši direktyva taikoma laisvosioms profesijoms, neturėtų valstybių narių įpareigoti jų vertinti kaip įmonių ar komersantų vadovaujantis tikslais, nepatenkančiais į šios direktyvos taikymo sritį.
- (11) Prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygį, kuriems taikoma ši direktyva, taip pat turėtų apimti viešųjų darbų, statybos ir civilinės inžinerijos darbų planavimą ir vykdymą.
- (12) Pavėluotas mokėjimas yra sutarties pažeidimas, kuris daugumoje valstybių narių skolininkams yra finansiškai patrauklus dėl mažų arba iš viso netaikomų delspinigių už pavėluotus mokėjimus normų ir (arba) lėtos žalos atlyginimo procedūros. Norint pakeisti šią tendenciją ir atgrasinti nuo pavėluoto mokėjimo, būtina atlikti lemiamą reikšmę turinčius pakeitimus siekiant įtvirtinti atsiskaitymo laiku kultūrą, pvz., nustatyti, kad teisės taikyti delspinigius atsakymas visuomet būtų laikomas labai nesąžininga sutarties sąlyga arba praktika. Be to, tokie pokyčiai turėtų apimti konkrečių nuostatų dėl mokėjimo laikotarpių ir kreditorių patirtų išlaidų kompensavimo įvedimą, taip pat, *inter alia*, prezumpciją, jog teisės į išieškojimo išlaidų kompensavimą atsakymas yra labai nesąžiningas.
- (13) Atitinkamai reikėtų priimti nuostatą, kad paprastai įmonių sutartyse mokėjimo laikotarpiai būtų 60 kalendorinių dienų. Vis dėlto esant tam tikroms aplinkybėms įmonėms gali reikėti ilgesnių mokėjimo laikotarpių, pvz., kai įmonės nori savo klientams suteikti prekybos kreditą. Todėl šalims reikėtų palikti galimybę aiškiai susitarti dėl ilgesnių nei 60 kalendorinių dienų mokėjimo laikotarpių, tačiau numatant sąlygą, kad toks mokėjimo laikotarpio pratęsimas nebūtų labai nesąžiningas kreditoriaus atžvilgiu.
- (14) Siekiant Sąjungos teisės aktų nuoseklumo, šioje direktyvoje turėtų būti vartojamas 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽²⁾ ir 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/18/EB dėl darbų pirkimo sutarčių, viešųjų prekių pirkimo sutarčių ir viešųjų paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo procedūrų koordinavimo ⁽³⁾ apibrėžtas „perkančiosios organizacijos“ terminas.
- (15) Teisės aktuose nustatyti delspinigiai už pavėluotą mokėjimą turėtų būti skaičiuojami kas dieną kaip paprastosios palūkanos pagal 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantį terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles ⁽⁴⁾.
- (16) Pagal šią direktyvą kreditorius neturėtų būti įpareigotas reikalauti delspinigių už pavėluotą mokėjimą. Pavėluoto mokėjimo atveju pagal šią direktyvą kreditoriui turėtų būti leidžiama taikyti delspinigius, nepateikus išankstinio įspėjimo apie pareigų neįvykdymą ar kito panašaus pranešimo, kuriame skolininkui būtų priminta apie jo pareigą sumokėti.
- (17) Teisės į delspinigius už pavėluotą mokėjimą požiūriu turėtų būti laikoma, kad skolininko mokėjimas yra pavėluotas, jei kreditorius nustatytą datą nedisponuoja jam skolinga suma, su sąlyga, kad kreditorius įvykdė savo teisinės ir sutartinės pareigas.

⁽¹⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

⁽²⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

⁽⁴⁾ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

- (18) Remiantis sąskaitomis faktūromis pateikiami reikalavimai apmokėti, taigi sąskaitos faktūros yra svarbūs sandorių, susijusių su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu, grandinės dokumentai, *inter alia*, nustatant mokėjimo terminus. Pagal šią direktyvą valstybės narės turėtų skatinti taikyti sistemas, pagal kurias užtikrinamas teisinis tikrumas, susijęs su tikslia data, kurią skolininkai gavo sąskaitas faktūras, taip pat ir elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo srityje, kurioje sąskaitų faktūrų gavimą būtų galima laikyti elektroniniu įrodymu, o sąskaitas faktūras iš dalies reglamentuoja 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ esančios nuostatos dėl sąskaitų faktūrų.
- (19) Norint atgrasinti nuo pavėluoto mokėjimo būtina, kad kreditoriams būtų tinkamai kompensuojamos pavėluoto mokėjimo išieškojimo išlaidos. Į išieškojimo išlaidas taip pat turėtų būti įtraukta dėl pavėluoto mokėjimo patirtų administracinių ir vidaus išlaidų kompensacija ir tokiems atvejams šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta mažiausia suma, kuri gali būti išmokama kartu su delspinigiais už pavėluotą mokėjimą. Numatant nustatyto dydžio kompensaciją turėtų būti siekiama riboti su išieškojimu susijusias administracines ir vidaus išlaidas. Turėtų būti nustatytas išieškojimo išlaidų kompensavimas nedarant poveikio nacionalinėms nuostatomis, pagal kurias nacionalinis teismas gali priteisti kompensaciją kreditoriui už papildomą žalą, susijusią su skolininko pavėluotu mokėjimu.
- (20) Be teisės gauti nustatytą sumą su išieškojimu susijusioms vidaus išlaidoms padengti, kreditorius taip pat turėtų turėti teisę į kitų dėl skolininko pavėluoto mokėjimo patirtų išieškojimo išlaidų kompensavimą. Tokios išlaidos visų pirma turėtų apimti išlaidas, kurias kreditoriai patiria naudodamiesi advokato ar skolų išieškojimo įmonės paslaugomis.
- (21) Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti išieškojimo išlaidų kompensavimo sumas, kurios būtų didesnės ir todėl palankesnės kreditoriui, arba didinti tas sumas, *inter alia*, siekiant atsižvelgti į infliaciją.
- (22) Pagal šią direktyvą neturėtų būti draudžiama atlikti mokėjimų dalimis arba pakopinių mokėjimų. Vis dėlto kiekvienas mokėjimas ar jo dalis turėtų būti atliekami laikantis sąlygų, dėl kurių susitarta, ir jiems turėtų būti taikomos šioje direktyvoje nustatytos pavėluoto mokėjimo taisyklės.
- (23) Paprastai viešosios valdžios institucijų pajamų šrautai saugesni, lengviau prognozuojami ir tolydesni nei įmonių. Be to, daugelis viešosios valdžios institucijų gali gauti finansavimą palankesnėmis sąlygomis nei įmonės. Tuo pačiu metu viešosios valdžios institucijos mažiau nei įmonės priklauso nuo stabilų komercinių ryšių, būtinų jų tikslams pasiekti. Dėl ilgų viešosios valdžios institucijų mokėjimo laikotarpių ir pavėluoto mokėjimo už prekes ir paslaugas įmonės patiria nepagrįstų išlaidų. Todėl tikslinga nustatyti konkrečias taisykles, kurios būtų taikomos komerciniams sandoriams dėl įmonių atliekamo prekių tiekimo ir paslaugų teikimo viešosios valdžios institucijoms, kurios visų pirma turėtų numatyti mokėjimo laikotarpius, kurie paprastai neviršija 30 kalendorinių dienų, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to sutartyje aiškiai susitariama kitaip, ir su sąlyga, kad tai objektyviai pagrįsta atsižvelgiant į konkretų sutarties pobūdį ar ypatumus, ir bet kuriuo atveju mokėjimo laikotarpiai neviršija 60 kalendorinių dienų.
- (24) Vis dėlto reikėtų atsižvelgti į ypatingą viešosios valdžios institucijų padėtį, kai jos vykdo pramoninio ar komercinio pobūdžio ekonominę veiklą, siūlydamos prekes ar paslaugas rinkoje kaip valstybės įmonės. Tuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikant tam tikras sąlygas pratęsti teisės aktuose numatytą mokėjimo laikotarpį, neviršijant 60 kalendorinių dienų.
- (25) Ypač didelį nerimą dėl pavėluoto mokėjimo kelia daugelio valstybių narių sveikatos priežiūros įstaigų padėtis. Sveikatos priežiūros sistemose, kurios yra pagrindinė Europos socialinės infrastruktūros dalis, individualius poreikius dažnai tenka derinti su turimais finansiniais ištekliais, nes senėja Europos visuomenė, didėja lūkesčiai ir vyksta medicinos pažanga. Visose sistemose reikia spręsti uždavinį dėl sveikatos priežiūros prioritetų nustatymo taip, kad būtų pusiausvyra tarp pavienių pacientų poreikių ir turimų finansinių išteklių. Taigi valstybės narės turėtų turėti galimybę suteikti valstybės įstaigoms, teikiančioms sveikatos priežiūros paslaugas, tam tikrą su įsipareigojimų vykdymu susijusią veiksmų laisvę. Tuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikant tam tikras sąlygas pratęsti teisės aktuose numatytą mokėjimo laikotarpį, neviršijant 60 kalendorinių dienų. Vis dėlto valstybės narės turėtų visokeriopai stengtis užtikrinti, kad mokėjimai sveikatos priežiūros sektoriuje būtų atliekami laikantis teisės aktuose numatytų mokėjimo laikotarpių.
- (26) Siekdamas netrukdyti įgyvendinti šios direktyvos tikslo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad su komerciniais sandoriais susijusi priėmimo ar patikrinimo procedūra paprastai truktų ne ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų. Vis dėlto turėtų būti įmanoma numatyti ilgesnį nei 30 kalendorinių dienų patikrinimo procedūrą, pvz., itin sudėtingų sutarčių atveju, jei dėl to aiškiai susitariama sutartyje ir viešųjų pirkimų konkurso dokumentuose, taip pat, jei tai nėra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu.
- (27) Finansavimo ir komercinių ryšių požiūriu Sąjungos institucijų padėtis panaši į valstybių narių viešosios valdžios institucijų padėtį. 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽²⁾ nustatyta, kad Sąjungos institucijos turi patvirtinti išlaidas, suteikti su jomis susijusį leidimą ir jas sumokėti per to reglamento įgyvendinimo taisyklėse nustatytus

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

terminus. Tos įgyvendinimo taisyklės šiuo metu nustatytos 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklės⁽¹⁾, ir jose nurodomos aplinkybės, kuriomis kreditoriai, kuriems vėluojama mokėti, turi teisę gauti delspinigius. Atsižvelgiant į šiuo metu vykstančią tų reglamentų peržiūrą, reikėtų užtikrinti, kad maksimalūs Sąjungos institucijų mokėjimo terminai būtų suderinti su teisės aktuose numatytais laikotarpiais, taikomais viešosios valdžios institucijoms pagal šią direktyvą.

- (28) Šia direktyva turėtų būti uždrausta piktnaudžiauti sutarties laisve kreditoriaus nenaudai. Todėl tuo atveju, kai sutarties sąlyga arba praktika, susijusi su mokėjimo data ar laikotarpiu, delspinigių už pavėluotą mokėjimą norma arba išieškojimo išlaidų kompensavimu, nepagrįsta remiantis skolininkui suteiktomis sąlygomis arba ja iš esmės siekiama suteikti skolininkui papildomo likvidumo kreditoriaus sąskaita, tokia sutarties sąlyga arba praktika gali būti laikoma tokio piktnaudžiavimu. Tuo tikslu, remiantis mokslininkų parengtu Bendros principų sistemos projektu, bet kokia sutarties sąlyga arba praktika, kuri labai nukrypsta nuo sąžiningos komercinės praktikos ir pažeidžia sąžiningumo ir sąžiningo elgesio principus, turėtų būti laikoma nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu. Visų pirma visiškai teisės taikyti delspinigius atsisakymas visada turėtų būti laikomas labai nesąžiningu ir turėtų būti preziumuojama, kad teisės į išieškojimo išlaidų kompensavimą atsisakymas yra labai nesąžiningas. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis nacionalinėms nuostatomis, susijusioms su sutarčių sudarymo būdais ar reglamentuojančioms sutarties sąlygų, kurios yra nesąžiningos skolininko atžvilgiu, galiojimą.
- (29) Atsižvelgiant į didesnes pastangas užkirsti kelią piktnaudžiavimui sutarties laisve kreditorių nenaudai, organizacijos, oficialiai pripažintos atstovaujančiomis įmonėms, ir organizacijos, turinčios teisėtų interesų tą daryti, turėtų turėti galimybę kreiptis į nacionalinius teismus arba administracines įstaigas, siekdamos neleisti toliau taikyti kreditoriaus atžvilgiu labai nesąžiningų sutarties sąlygų arba praktikos.
- (30) Siekdamos padėti įgyvendinti šios direktyvos tikslą, valstybės narės turėtų skatinti keistis pažangiąja patirtimi, be kita ko, skatinti skelbti laiku atsiskaitančių subjektų sąrašą.
- (31) Pageidautina užtikrinti, kad kreditoriai, remiantis nediskriminavimo principu visoje Sąjungoje, galėtų išlaikyti teisės į nuosavybę sąlygą, jei teisės į nuosavybę išlaikymo sąlyga galioja pagal taikomas nacionalines nuostatas, nustatytas pagal tarptautinę privatinę teisę.

- (32) Ši direktyva tik apibrėžia terminą „vykdomasis dokumentas“, tačiau neturėtų reglamentuoti įvairių tokio dokumento priverstinio vykdymo procedūrų ar sąlygų, kurioms esant priverstinis tokio dokumento vykdymas gali būti nutrauktas ar laikinai sustabdytas.
- (33) Pavėluoto mokėjimo pasekmės gali būti atgrasančios tik tuo atveju, jei žalos atlyginimo procedūros, kuriomis gali pasinaudoti kreditorius, yra greitos ir efektyvios. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18 straipsnyje nustatytą nediskriminavimo principą visi Sąjungoje įsisteigę kreditoriai turėtų turėti teisę naudotis tomis procedūromis.
- (34) Siekdamos palengvinti atitiktį šios direktyvos nuostatomis, valstybės narės turėtų skatinti kreiptis į mediatorių arba naudotis kitomis alternatyviomis ginčų sprendimo priemonėmis. 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų⁽²⁾ jau nustatyta Sąjungos lygio mediacijos sistemų tvarka, visų pirma skirta spręsti tarpvalstybinius ginčus, tačiau neužkertamas kelias ją taikyti vidaus mediacijos sistemoms. Valstybės narės taip pat turėtų skatinti suinteresuotąsias šalis rengti neprivalomus elgesio, kuriuo visų pirma būtų siekiama prisidėti įgyvendinant šią direktyvą, kodeksus.
- (35) Būtina užtikrinti, kad su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius, susijusių neužginčytų reikalavimų išieškojimo procedūra būtų baigta per trumpą laiką, įskaitant pagreitintos procedūros taikymą ir neatšizvelgiant į skolos sumą.
- (36) Kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. kovoti su pavėluotu mokėjimu vidaus rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (37) Pareiga perkelti į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tik tomis šios direktyvos nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo Direktyvos 2000/35/EB nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla iš tos direktyvos.
- (38) Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių šipareigojimams, susijusiems su Direktyvos 2000/35/EB perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais.

⁽¹⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 136, 2008 5 24, p. 3.

(39) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šios direktyvos tikslas – kovoti su pavėluotu mokėjimu, atliekamam pagal komercinius sandorius, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir taip didinti įmonių, visų pirma MVĮ, konkurencingumą.

2. Ši direktyva taikoma visiems mokėjimams, kuriais atlyginama už komercinius sandorius.

3. Valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos nuostatų skoloms, kurioms taikoma prieš skolininką pradėta bankroto procedūra, įskaitant skolos restruktūrizavimo procedūrą.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. komerciniai sandoriai – įmonių sandoriai arba įmonių ir viešosios valdžios institucijų sandoriai, kurių pagrindu už atlygį turi būti perduotos prekės arba suteiktos paslaugos;
2. viešosios valdžios institucija – perkančioji organizacija, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/17/EB 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir Direktyvos 2004/18/EB 1 straipsnio 9 dalyje, neatsižvelgiant į sutarties dalyką ar vertę;
3. įmonė – organizacija, išskyrus viešosios valdžios instituciją, vykdanči savo nepriklausomą ekonominę ar profesinę veiklą, net jeigu tą veiklą vykdo vienas asmuo;
4. pavėluotas mokėjimas – mokėjimas, neatliktas per sutartyje arba teisės aktuose numatytą mokėjimo laikotarpį, kai įvykdomi 3 straipsnio 1 dalyje arba 4 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai;
5. delspinigiai už pavėluotą mokėjimą – teisės aktuose numatyti delspinigiai už pavėluotą mokėjimą arba delspinigiai, nustatyti įmonių susitarimu, kuriam taikomas 7 straipsnis;
6. teisės aktuose nustatyti delspinigiai už pavėluotą mokėjimą – delspinigiai už pavėluotą mokėjimą, skaičiuojami pagal paprastųjų palūkanų normą, kurią sudaro referencinės palūkanų normos ir ne mažiau kaip aštuonių procentinių punktų suma;
7. referencinė palūkanų norma – viena iš šių palūkanų normų:
 - a) valstybei narei, kurios valiuta yra euro:
 - i) palūkanų norma, kurią Europos centrinis bankas taiko savo vėliausioms pagrindinėms refinansavimo operacijoms; arba

ii) ribinė palūkanų norma, nustatyta pagal Europos centrinio banko vėliausių pagrindinių refinansavimo operacijų kintamų palūkanų normų viešųjų pirkimų konkurso procedūrą;

b) valstybei narei, kurios valiuta nėra euro, – jos nacionalinio centrinio banko nustatyta lygiavertė norma;

8. mokėtina suma – pagrindinė suma, kuri turėjo būti sumokėta per sutartyje arba teisės aktuose nustatytą mokėjimo laikotarpį, įskaitant mokėtinus mokesčius, rinkliavas ar kitus mokesčius, nurodytus sąskaitoje faktūroje arba lygiavėrčiame reikalavime apmokėti;
9. nuosavybės teisės išlaikymas – tai sutartinis susitarimas, pagal kurį pardavėjas, kol nesumokėta visa kaina, išlaiko nuosavybės teisę į prekes;
10. vykdomasis dokumentas – teismo ar kitos kompetentingos institucijos sprendimas, nutarimas ar įsakymas, įskaitant tuos, kurie yra laikinai vykdytini dėl apmokėjimo, kuris turi būti atliktas arba nedelsiant, arba dalimis, suteikiantis kreditoriui teisę išieškoti savo reikalavimą skolininkui priverstinio vykdymo būdu.

3 straipsnis

Įmonių sandoriai

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonėms sudarant komercinius sandorius kreditorius turėtų teisę į delspinigius už pavėluotą mokėjimą nereikalaujant priminimo, kai įvykdomi šie reikalavimai:

- a) kreditorius įvykdė savo sutartines ir teises pareigas; ir
- b) kreditorius laiku negavo jam priklausančios sumos, išskyrus atvejį, kai skolininkas nėra atsakingas už vėlavimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos šios referencinės palūkanų normos:

- a) už pirmąjį atitinkamų metų pusmetį – tų metų sausio 1 d. galiojanti palūkanų norma;
- b) už antrąjį atitinkamų metų pusmetį – tų metų liepos 1 d. galiojanti palūkanų norma.

3. Jei įvykdomi 1 dalyje nustatyti reikalavimai, valstybės narės užtikrina, kad:

- a) kreditorius turėtų teisę į delspinigius už pavėluotą mokėjimą nuo dienos, einančios po sutartyje nustatytos mokėjimo dienos arba mokėjimo termino pabaigos;
- b) kai sutartyje mokėjimo diena ar terminas nenustatyti, kreditorius turėtų teisę į delspinigius už pavėluotą mokėjimą pasibaigus bet kuriam iš toliau nurodytų terminų:

i) 30 kalendorinių dienų nuo dienos, kai skolininkas gauna sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- ii) kai sąskaitos faktūros ar kito lygiaverčio reikalavimo apmokėti gavimo diena yra neaiški – 30 kalendorinių dienų po prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos;
 - iii) kai skolininkas sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau nei prekes ar paslaugas – 30 kalendorinių dienų po prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos;
 - iv) kai priėmimo ar patikrinimo procedūra, taikoma nustatant prekių ar paslaugų atitiktį sutarčiai, yra numatyta teisės aktu ar sutartyje ir jei skolininkas sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau arba prekių ar paslaugų priėmimo arba patikrinimo dieną – 30 kalendorinių dienų po tos datos.
4. Kai yra numatyta priėmimo ar patikrinimo procedūra, pagal kurią nustatoma prekių ar paslaugų atitiktis sutarčiai, valstybės narės užtikrina, kad tos procedūros trukmė neviršytų 30 kalendorinių dienų nuo prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to sutartyje aiškiai susitariama kitaip, su sąlyga, kad tai nėra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu, kaip tai apibrėžta 7 straipsnyje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad sutartyje nustatytas mokėjimo laikotarpis neviršytų 60 kalendorinių dienų, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to sutartyje aiškiai susitariama kitaip, su sąlyga, kad tai nėra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu, kaip tai apibrėžta 7 straipsnyje.

4 straipsnis

Įmonių ir viešosios valdžios institucijų sandoriai

1. Valstybės narės užtikrina, kad vykdant komercinius sandorius, kai skolininkas yra viešosios valdžios institucija, kreditorius, pasibaigus 3, 4 arba 6 dalyse nustatytam laikotarpiui, turėtų teisę, nereikalaujant priminimo, gauti teisės aktuose nustatytus delspinigius už pavėluotą mokėjimą, jei įvykdomi šie reikalavimai:

- a) kreditorius įvykdė savo sutartines ir teises pareigas; ir
- b) kreditorius laiku negavo jam priklausančios sumos, išskyrus atvejį, kai skolininkas nėra atsakingas už vėlavimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos šios referencinės palūkanų normos:

- a) už pirmąjį atitinkamų metų pusmetį – tų metų sausio 1 d. galiojanti palūkanų norma;
- b) už antrąjį atitinkamų metų pusmetį – tų metų liepos 1 d. galiojanti palūkanų norma.

3. Valstybės narės užtikrina, kad komerciniuose sandoriuose, kai skolininkas yra viešosios valdžios institucija:

- a) mokėjimo laikotarpis neviršytų bet kurio iš šių terminų:
 - i) 30 kalendorinių dienų nuo dienos, kai skolininkas gauna sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti;

ii) kai sąskaitos faktūros ar kito lygiaverčio reikalavimo apmokėti gavimo diena yra neaiški – 30 kalendorinių dienų po prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos;

iii) kai skolininkas sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau nei prekes ar paslaugas – 30 kalendorinių dienų po prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos;

iv) kai priėmimo ar patikrinimo procedūra, pagal kurią nustatoma prekių ar paslaugų atitiktis sutarčiai, yra numatyta teisės aktu ar sutartyje ir jei skolininkas sąskaitą faktūrą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau arba prekių ar paslaugų priėmimo ar patikrinimo dieną – 30 kalendorinių dienų po tos datos;

- b) sąskaitos faktūros gavimo diena nėra skolininko ir kreditoriaus sutarties reglamentavimo dalykas.

4. Valstybės narės gali pratęsti 3 dalies a punkte nurodytus terminus neviršijant 60 kalendorinių dienų šiais atvejais:

- a) bet kuriai viešosios valdžios institucijai, kuri vykdo pramoninio ar komercinio pobūdžio ekonominę veiklą, siūlydama prekes ar paslaugas rinkoje, ir kuriai, kaip valstybės įmonei, taikomi skaidrumo reikalavimai, nustatyti 2006 m. lapkričio 16 d. Komisijos direktyvoje 2006/111/EB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse ⁽¹⁾;

- b) sveikatos priežiūros paslaugas teikiančioms ir tuo tikslu tinkamai pripažintoms valstybinėms įstaigoms.

Jei valstybė narė nusprendžia pratęsti terminus pagal šią dalį, ji ne vėliau kaip 2018 m. kovo 16 d. išsiunčia Komisijai ataskaitą dėl tokio pratęsimo.

Tuo pagrindu Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje nurodoma, kurios valstybės narės pratęsė terminus pagal šią dalį, ir kurioje atsižvelgiama į poveikį vidaus rinkos veikimui, visų pirma poveikį MVĮ. Kartu su ta ataskaita teikiami atitinkami pasiūlymai.

5. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalies a punkto iv papunktyje nurodytos priėmimo ar patikrinimo procedūros maksimali trukmė neviršytų 30 kalendorinių dienų nuo prekių gavimo ar paslaugų suteikimo dienos, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to sutartyje ir viešųjų pirkimų konkurso dokumentuose aiškiai susitariama kitaip, ir su sąlyga, kad tai nėra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu, kaip tai apibrėžta 7 straipsnyje.

⁽¹⁾ OL L 318, 2006 11 17, p. 17.

6. Valstybės narės užtikrina, kad sutartyje nustatytas mokėjimo laikotarpis nebūtų ilgesnis nei 3 dalyje numatyti terminai, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to sutartyje aiškiai susitariama kitaip, ir su sąlyga, kad tai yra objektyviai pagrįsta atsižvelgiant į konkretų sutarties pobūdį ar ypatumus, ir kad bet kuriuo atveju mokėjimo laikotarpis neviršytų 60 kalendorinių dienų.

5 straipsnis

Mokėjimo grafikai

Šia direktyva nedaromas poveikis šalių galimybėms, atsižvelgiant į atitinkamas taikomų nacionalinės teisės aktų nuostatas, susitarti dėl mokėjimo grafikų, pagal kuriuos mokėjimai būtų atliekami dalimis. Tokiais atvejais, kai įmoka nesumokama sutartą dieną, šioje direktyvoje numatyti delspinigiai ir kompensacija skaičiuojami tik nuo laiku nesumokėtų sumų.

6 straipsnis

Išieškojimo išlaidų kompensavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tokiu atveju, jei delspinigiai už pavėluotą mokėjimą, atliekamą pagal komercinį sandorį, tampa mokėtini pagal 3 arba 4 straipsnį, kreditorius turėtų teisę gauti iš skolininko ne mažesnę kaip nustatytą 40 EUR sumą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta nustatyta suma būtų mokėtina nereikalaujant priminimo, kompensuojant kreditoriaus išieškojimo išlaidas.

3. Be 1 dalyje nurodytos nustatytos sumos kreditorius turi teisę reikalauti iš skolininko pagrįstos kompensacijos už visas išieškojimo išlaidas, viršijančias tą nustatytą sumą ir susijusias su skolininko pavėluotu mokėjimu. Šios išlaidos, *inter alia*, galėtų apimti išlaidas, patirtas naudojantis advokato ar skolų išieškojimo įmonės paslaugomis.

7 straipsnis

Nesąžiningos sutarties sąlygos ir praktika

1. Valstybės narės numato, kad sutarties sąlyga arba praktika, susijusi su mokėjimo diena arba laikotarpiu, delspinigių už pavėluotą mokėjimą palūkanų norma ar išieškojimo išlaidų kompensavimu yra nevykdytina arba iš jos kyla reikalavimas kompensuoti nuostolius, jei ji yra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu.

Nustatant, ar sutarties sąlyga arba praktika yra labai nesąžininga kreditoriaus atžvilgiu, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, atsižvelgiama į visas konkrečias aplinkybes, įskaitant:

- a) labai didelį nukrypimą nuo gerosios komercinės praktikos, pažeidžiant sąžiningumo ir sąžiningo elgesio principus;
- b) produkto arba paslaugos pobūdį; ir

c) tai, ar skolininkas turi objektyvią priežastį nukrypti nuo teisės aktuose nustatytų delspinigių už pavėluotą mokėjimą palūkanų normos, mokėjimo laikotarpio, kaip nurodyta 3 straipsnio 5 dalyje, 4 straipsnio 3 dalies a punkte, 4 straipsnio 4 dalyje ir 4 straipsnio 6 dalyje, arba nuo nustatytos sumos, kaip nurodyta 6 straipsnio 1 dalyje.

2. Taikant 1 dalį, sutarties sąlyga arba praktika, dėl kurios negalimas delspinigių už pavėluotą mokėjimą nustatymas, laikoma labai nesąžininga.

3. Taikant 1 dalį preziumuojama, kad sutarties sąlyga arba praktika, dėl kurios negalimas 6 straipsnyje nurodytas išieškojimo išlaidų kompensavimas, yra labai nesąžininga.

4. Valstybės narės užtikrina, kad, vadovaujantis kreditorių ir konkurentų interesais, būtų tinkamų ir veiksmingų priemonių užkirsti kelią nuolat taikomoms labai nesąžiningoms sutarties sąlygoms ir praktikai, kaip apibrėžta 1 dalyje.

5. 4 dalyje nurodytose priemonėse numatomos nuostatos, pagal kurias organizacijos, oficialiai pripažintos atstovaujančiomis įmonėms, arba organizacijos, turinčios teisėtų interesų atstovauti įmonėms, gali pagal taikomą nacionalinę teisę kreiptis į teisimą ar kompetentingą administracinę įstaigą dėl to, kad sutarties sąlygos arba praktika yra labai nesąžiningos, kaip apibrėžta 1 dalyje, kad jie galėtų taikyti tinkamas ir veiksmingas priemones, kurios neleistų toliau taikyti tokių sąlygų arba praktikos.

8 straipsnis

Skaidrumas ir informuotumo didinimas

1. Valstybės narės užtikrina visišką šia direktyva grindžiamų teisių ir pareigų skaidrumą, įskaitant viešai skelbdamas taikomas teisės aktuose nustatytas delspinigių už pavėluotą mokėjimą normas.

2. Komisija internete viešai skelbia informaciją apie galiojančias teisės aktuose nustatytas palūkanų normas, kurios taikomos visose valstybėse narėse, kai vėluojama atlikti mokėjimą pagal komercinius sandorius.

3. Valstybės narės prireikus naudojasi specializuotais leidiniais, reklamos kampanijomis ar kitomis funkcinėmis priemonėmis, siekdamos didinti įmonių informuotumą apie pavėluoto mokėjimo atvejais taikomas žalos atlyginimo priemones.

4. Valstybės narės gali skatinti rengti mokėjimo laiku kodeksus, kuriuose būtų nustatomi aiškiai apibrėžti mokėjimo terminai ir tinkama tvarka, pagal kurią būtų sprendžiami ginčytinų mokėjimų klausimai, arba skatinti visas kitas iniciatyvas, kurios padėtų spręsti labai svarbią pavėluoto mokėjimo problemą ir prisidėtų prie atsiskaitymo laiku kultūros plėtros, kuri atitinka šios direktyvos tikslą.

9 straipsnis

Teisės į nuosavybę išlaikymas

1. Valstybės narės, vadovaudamosi taikomomis nacionalinėmis nuostatomis, kurios nustatomos pagal tarptautinę privatinę teisę, numato, kad pardavėjas išlaiko nuosavybės teisę į prekes, kol už jas sumokama visa kaina, jei pirkėjas ir pardavėjas dar prieš prekių pristatymą aiškiai susitarė dėl teisės į nuosavybę išlaikymo sąlygos.

2. Valstybės narės gali priimti naujas ar palikti galioti nuostatas, reglamentuojančias skolininko jau sumokėtą avansą.

10 straipsnis

Išieškojimo procedūros neužginčytų reikalavimų atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad vykdomasis dokumentas, įskaitant, kai taikoma pagreitinta procedūra, ir neatsižvelgiant į skolos dydį, paprastai galėtų būti gautas per 90 kalendorinių dienų nuo kreditoriaus ieškinio pareiškimo ar skundo pateikimo teisme ar kitoje kompetentingoje institucijoje tais atvejais, kai skola ar procedūros aspektai yra neužginčyti. Šią pareigą valstybės narės vykdo laikydamosi atitinkamų savo nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų.

2. Pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus visiems Sąjungoje įsisteigusiems kreditoriams taikomos vienodos sąlygos.

3. Apskaičiuojant 1 dalyje nurodytą laikotarpį, neatsižvelgiama į:

- a) dokumentų pateikimo laikotarpius;
- b) vėlavimą dėl kreditoriaus kaltės, pvz., pareikškimams ištaisyti skirtus laikotarpius.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 nuostatomis.

11 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2016 m. kovo 16 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Kartu su ataskaita teikiami atitinkami pasiūlymai.

12 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 1–8 ir 10 straipsnių būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2013 m. kovo 16 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir tokio teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Valstybės narės gali palikti galioti nuostatas arba priimti naujas nuostatas, kurios kreditoriui būtų palankesnės negu nuostatos, būtinos, kad būtų laikomasi šios direktyvos.

4. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę, valstybės narės nusprenžia, ar jos netaikyti anksčiau nei 2013 m. kovo 16 d. sudarytoms sutartims.

13 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2000/35/EB panaikinama nuo 2013 m. kovo 16 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir jos taikymo pradžios terminais. Vis dėlto ji ir toliau taikoma iki tos dienos sudarytoms sutartims, kurioms pagal 12 straipsnio 4 dalį ši direktyva netaikoma.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2011 m. vasario 16 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
MARTONYI J.

PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 2000/35/EB	Ši direktyva
—	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnis	1 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	2 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	2 straipsnio 2 punktas
2 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	2 straipsnio 3 punktas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 4 punktas
—	2 straipsnio 5 punktas
—	2 straipsnio 6 punktas
—	2 straipsnio 7 dalies įžanginė dalis
—	2 straipsnio 8 dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 9 dalis
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 7 dalies a punktas
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 10 dalis
3 straipsnio 1 dalies a punktas	3 straipsnio 3 dalies a punktas
3 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė dalis	3 straipsnio 3 dalies b punkto įžanginė dalis
3 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis	3 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktis
3 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis	3 straipsnio 3 dalies b punkto ii papunktis
3 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis	3 straipsnio 3 dalies b punkto iii papunktis
3 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis	3 straipsnio 3 dalies b punkto iv papunktis
—	3 straipsnio 4 dalis
—	3 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 1 dalies c punktas	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 1 dalies d punkto pirmas ir trečias sakiniai	—
3 straipsnio 1 dalies d punkto antras sakiny	2 straipsnio 7 dalies b punktas
—	3 straipsnio 2 dalis
—	4 straipsnis
—	5 straipsnis
—	6 straipsnio 1 dalis
—	6 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 dalies e punktas	6 straipsnio 3 dalis

Direktyva 2000/35/EB	Ši direktyva
3 straipsnio 2 dalis	—
3 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 1 dalis
—	7 straipsnio 2 dalis
—	7 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 5 dalis
—	8 straipsnis
4 straipsnis	9 straipsnis
5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	10 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
5 straipsnio 4 dalis	—
—	10 straipsnio 4 dalis
—	11 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	—
—	12 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 4 dalis	12 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 5 dalis	—
—	12 straipsnio 4 dalis
—	13 straipsnis
7 straipsnis	14 straipsnis
8 straipsnis	15 straipsnis
—	Priedas

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 165/2011

2011 m. vasario 22 d.

kuriuo dėl išteklių pereikvojimo 2010 m. iš tam tikrų 2011 m. ir vėlesniais metais Ispanijai skirtų atlantinių skumbrių kvotų numatoma išskaičiuoti tam tikrą kiekį

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 ⁽¹⁾, ypač į jo 105 straipsnio 1 ir 2 dalis,

kadangi:

- (1) 2010 m. atlantinių skumbrių žvejybos VIIIc, IX ir X zonose, ŽRVAK (angl. CECAF) 34.1.1 rajono ES vandenyse kvota Ispanijai skirta Tarybos reglamentu (ES) Nr. 53/2010 ⁽²⁾, o 2011 m. – Tarybos reglamentu (ES) Nr. 57/2011 ⁽³⁾.
- (2) 2010 m. atlantinių skumbrių žvejybos kvota buvo sumažinta po to, kai Ispanija pagal 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁴⁾ 20 straipsnio 5 dalį jai paskirtomis žvejybos galimybėmis apsikeitė su Prancūzija ir Portugalija.
- (3) Kadangi Ispanijos pateikti 2010 m. atlantinių skumbrių žvejybos duomenys buvo užregistruoti ir pranešti skirtingais vertės grandinės, kuri prasideda sužvejojimu ir baigiasi pirminiu pardavimu, etapais, Komisija, atlikusi kryžmines minėtų duomenų patikras, nustatė neatitikimų. Vėliau pagal Reglamentą (EB) Nr. 1224/2009 Ispanijoje atlikus keletą auditų, tikrinimo misijų ir patikrų šie neatitikimai buvo patvirtinti. Remdamasi atliekant tyrimą surinktais duomenimis, Komisija gali nustatyti, kad ši valstybė narė jai skirtą atlantinių skumbrių kvotą 2010 m. viršijo 19 621 tona.

- (4) Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 105 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tuo atveju, kai Komisija nustato, kad valstybė narė viršijo jai skirtas žvejybos kvotas, ji atitinkamą kiekį išskaičiuoja iš tos valstybės narės būsimų kvotų.
- (5) Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 105 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad atitinkami kiekiai iš žvejybos kvotų išskaičiuojami kitais metais ar per kelerius metus taikant tam tikrus toje dalyje nustatytus daugiklius.
- (6) Už išteklių pereikvojimą 2010 m. išskaičiuotinas kiekis yra didesnis nei 2011 m. Ispanijai atitinkamiems ištekliams žvejoti skirta kvota.
- (7) Aptariamais atlantinių skumbrių ištekliais šiuo metu neperžengia saugių biologinių ribų ir mokslinėse rekomendacijose nurodoma, kad artimiausioje ateityje padėtis greičiausiai nepasikeis. Jei visi atitinkami kiekiai neatidėliotinai būtų išskaičiuoti iš Ispanijai 2011 m. skirtos atlantinių skumbrių kvotos, ši žvejybos veikla 2011 m. būtų visiškai sustabdyta. Atsižvelgiant į išskirtines šio atvejo aplinkybes, visiškai sustabdytą veiklą kiltų neproporcingo masto socialinių ir ekonominių pasekmių pavojus tiek atitinkamame žvejybos sektoriuje, tiek susijusiame perdirbimo sektoriuje. Atsižvelgiant į situaciją ir į bendrosios žuvininkystės politikos tikslus, manoma, kad šiuo konkrečiu atveju, norint sugrąžinti pereikvotų išteklių kiekius, reikiamus kiekius tinkama išskaičiuoti per 5 metus, t. y. 2011–2015 m., ir, jei būtina, bet kokį likusį kiekį išskaičiuoti iš atlantinių skumbrių kvotos, skiriamos iš karto po tų metų einančiais metais,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tarybos reglamentu (ES) Nr. 57/2011 Ispanijai 2011 m. skirta atlantinių skumbrių (*Scomber scombrus*) žvejybos VIIIc, IX ir X zonose, ŽRVAK 34.1.1 rajono ES vandenyse kvota sumažinama, kaip nurodyta priede.

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

⁽²⁾ OL L 21, 2010 1 26, p. 1.

⁽³⁾ OL L 24, 2011 1 27, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

2 straipsnis

Atlantinių skumbrių (*Scomber scombrus*) žvejybos VIIIc, IX ir X zonose, ŽRVAK 34.1.1 rajono ES vandenys kvota, kuri Ispanijai gali būti skirta 2012–2015 m., ir, jei reikia, tų pačių išteklių žvejybos kvota, kuri Ispanijai gali būti skirta vėlesniais metais, sumažinama, kaip nurodyta priede.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. vasario 22 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Ištekliai	Pradinė 2010 m. kvota	Pakeista 2010 m. kvota	Nustatytas 2010 m. sužvejtų žuvų kiekis	Kvotos ir sužvejtų žuvų kiekio skirtumas (pereikvojimas)	Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 105 straipsnio 2 dalyje nustatytas daugiklis (pereikvotas kiekis * 2)	2011 m. išskaičiuotinas kiekis	2012 m. išskaičiuotinas kiekis	2013 m. išskaičiuotinas kiekis	2014 m. išskaičiuotinas kiekis	2015 m. ir, jei reikia, vėlesniais metais išskaičiuo- tinas kiekis
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	– 19 621 (79,7 % 2010 m. kvotos)	– 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 166/2011**2011 m. vasario 22 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamą standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2011 m. vasario 23 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. vasario 22 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
	ZZ	61,1
0805 20 10	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
	ZZ	117,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
	TR	55,0
	ZZ	77,7
0805 50 10	EG	68,7
	MA	46,8
	TR	55,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
	US	127,3
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
	ZA	102,6
	ZZ	98,3

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. vasario 21 d.

dėl 2012–2014 m. visos Europos Sąjungos oro navigacijos paslaugų teikimo veiklos rezultatų tikslų ir išpėjamųjų ribų nustatymo

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/121/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

lymus – 2010 m. rugpjūčio 2 d. dėl jų konsultuotasi su suinteresuotosiomis šalimis, kaip reikalaujama Reglamento (ES) Nr. 691/2010 9 straipsnio 1 dalyje.

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 549/2004, nustatantį bendro Europos dangaus sukūrimo pagrindą (Pagrindų reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) 2010 m. liepos 29 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 691/2010, kuriuo nustatomas oro navigacijos paslaugų teikimo ir tinklo funkcijų veiklos rezultatų planas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2096/2005, nustatantis bendruosius oro navigacijos paslaugų teikimo reikalavimus ⁽²⁾, numatyta, kad Komisija turėtų priimti visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslus.
- (2) 2010 m. gegužės 27 d. Komisija surengė konsultaciją su visomis Reglamento (EB) Nr. 549/2004 10 straipsnio 3 dalyje išvardytomis suinteresuotosiomis šalimis dėl visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslų nustatymo metodo ir proceso.
- (3) 2010 m. liepos 29 d. Komisija, remdamasi Reglamento (ES) Nr. 691/2010 3 straipsniu, paskyrė veiklos rezultatų vertinimo įstaigą, kuri padės jai įgyvendinti veiklos rezultatų planą.
- (4) Veiklos rezultatų vertinimo įstaiga, bendradarbiaudama su Europos aviacijos saugos agentūra (EASA), parengė visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslų pasiū-

- (5) Konsultuojantis su EASA patikrinta, ar veiklos rezultatų vertinimo įstaigos pasiūlyti visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų aplinkosaugos, pajėgumo ir ekonominio efektyvumo tikslai suderinami su saugos tikslais – pastariesiems teikiama pirmenybė.
- (6) 2010 m. rugsėjo 27 d. veiklos rezultatų vertinimo įstaiga Komisijai pateikė visos Europos Sąjungos 2012–2014 m. veiklos rezultatų tikslų rekomendacijų ataskaitą; ataskaitoje pagrindžiama kiekviena rekomendacija, nurodomos prielaidos ir pagrindimas, kuriais remiantis nustatyti tikslai, prieduose pateikiamas konsultacijų dokumentas, kuriame apibendrinamas konsultavimosi procesas, taip pat atsiliepimų į pastabas dokumentas, kuriame nurodoma, kaip atsižvelgta į pastabas rengiant rekomendacijas Komisijai.
- (7) Visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslai grindžiami Komisijos ir veiklos rezultatų vertinimo įstaigos 2010 m. lapkričio 24 d. turėta informacija. Remiantis valstybių narių prognozėmis, Komisijai ir Eurokontrollei pateiktomis pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1794/2006 ⁽³⁾ nuostatas, nustatytas maršrutinių oro navigacijos paslaugų vidutinis Europos Sąjungos vienetinis tarifas 2014 m. bus 55,91 EUR (realus apskaičiavimas eurais 2009 m.), o tarpinės metinės vertės – 58,38 EUR 2012 m. ir 56,95 EUR 2013 m. Nustatant šias vertes atsižvelgta į naujausias Eurokontrolės agentūros planuojamas sąnaudas, įskaitant vienkartinę maršrutinių paslaugų vieneto kainos 0,69 EUR nuolaidą ES valstybėms narėms 2011 m. Komisija, atsižvelgdama į veiklos rezultatų vertinimo įstaigos ataskaitą ir efektyvumo didinimą, kurio galima tikėtis laipsniškai ir koordinuotai įgyvendinant visas antrame bendro Europos dangaus iniciatyvos dokumentų rinkinyje numatytas priemones, mano, kad galima nustatyti mažesnę, palyginti su jungtiniais valstybių narių planais, visos Europos Sąjungos ekonominio efektyvumo tikslo vertę.

⁽¹⁾ OL L 96, 2004 3 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 201, 2010 8 3, p. 1.

⁽³⁾ OL L 341, 2006 12 7, p. 3.

(8) 2009 m. kovo 30 d. Taryba patvirtino ⁽¹⁾ Europos oro eismo valdymo pagrindinį planą – nuolat tobulinamą dokumentą, kuriame išdėstytos bendrai sutartos SESAR kūrimo ir diegimo gairės. Jame išdėstyta politinė vizija ir Komisijos aukšto lygio tikslas pagrindinėse su bendru Europos dangumi ir jo technologiniu ramsčiu susijusiose saugos, aplinkosaugos, pajėgumo ir ekonominio efektyvumo srityse; visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslų nustatymas turėtų būti laikomas proceso, kuriuo siekiama šių tikslų, dalimi.

(9) Per pirmąją veiklos rezultatų plano atskaitinį laikotarpį Komisija, patariama EASA, turėtų įvertinti ir patvirtinti pagrindinius saugos veiklos rezultatų rodiklius siekdama užtikrinti, kad saugos rizika būtų tinkamai nustatyta, sumažinta ir valdoma. Valstybės narės turėtų stebėti ir skelbti šiuos pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius ir gali nustatyti atitinkamus tikslus.

(10) Taikant Reglamento (ES) Nr. 691/2010 18 konstatuojamąją dalį, 10 ir 13 straipsnius, II priedo 1.2 skirsnį ir III priedo 1 skirsnį, nacionaliniai arba funkciniai oro erdvės blokų veiklos rezultatų tikslai nebūtinai turi atitikti visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslus; jie turi būti suderinami su šiais visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslais. Nacionaliniuose ar funkciniai oro erdvės blokų veiklos rezultatų planuose turėtų būti atsižvelgta į šį suderinamumą.

(11) Nacionalinius ar funkciniai oro erdvės blokų veiklos rezultatų planus ir tikslus Komisija turėtų vertinti bendrai, subalansuotai atsižvelgdama į kiekvieno tikslo svarbą kitų tikslų atžvilgiu, apsisvarstydama pagrįstus kompromisus dėl veiklos rezultatų skirtingose srityse, ir atsižvelgdama į tai, kad pirmenybė teikiama saugos tikslams. Vertinant turėtų būti atsižvelgta į vietos aplinkybes, visų pirma valstybės narėse, kuriose maži vienetiniai tarifai arba taikomas Europos paramos mechanizmas, pvz., išlaidų valdymo priemonės, kurių imtasi, numatytos sąnaudos konkrečioms veiklos rezultatų gerinimo programoms tam tikrose veiklos srityse, taip pat specifinės ypatybės, įskaitant ir laimėjimus, ir nesėkmes. Taikant Reglamento (ES) Nr. 691/2010 13 straipsnio 1 dalį turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į galimą aplinkybių raidą nuo visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslų priėmimo dienos iki vertinimo dienos. Vertinant taip pat turėtų būti atsižvelgiama į pažangą, kurią valstybės narės nuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1070/2009 ⁽²⁾ priėmimo padarė įvairiose svarbiose veiklos srityse, visų pirma ekonominio efektyvumo srityje.

(12) Taikant Reglamento (EB) Nr. 1794/2006 nuostatas, valstybės narės turėtų būti leidžiama iki 2011 m. pabaigos gautą pelną ar patirtą nuostolį perkelti į kitus metus.

(13) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Bendro dangaus komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslai

Nustatomi šie ataskaitinio laikotarpio nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. visos Europos Sąjungos veiklos rezultatų tikslai:

- a) aplinkosaugos tikslas – 2014 m. vidutinį horizontalaus maršrutinio skrydžio veiksmingumo rodiklį pagerinti 0,75 procentinio punkto, palyginti su 2009 m. rodikliu;
- b) pajėgumo tikslas – vidutinį oro eismo srautų valdymo (ATFM) maršrutinį užlaikymą pagerinti tiek, kad 2014 m. jis būtų ne didesnis kaip 0,5 min. skrydžiui;
- c) ekonominio efektyvumo tikslas – vidutinį nustatytą visos Europos Sąjungos maršrutinių oro navigacijos paslaugų vienetinį tarifą sumažinti nuo 59,97 EUR 2011 m. iki 53,92 EUR 2014 m. (realiai apskaičiuota eurai 2009 m.), taikant tarpines metines 57,88 EUR 2012 m. ir 55,87 EUR 2013 m. vertes.

2 straipsnis

Išpėjamosios ribos

1. Visų pagrindinių veiklos rezultatų rodiklių, taikomų veiklos rezultatų atskaitiniu laikotarpiu, išpėjamoji riba, nuo kurios gali būti pradėtas taikyti Reglamento (ES) Nr. 691/2010 18 straipsnyje nurodytas išpėjamasis mechanizmas, yra veiklos rezultatų vertinimo įstaigos užregistruotas bent 10 % tikrojo eismo nuokrypis per kalendorinius metus, palyginti su eismo prognozėmis, nurodytomis 3 straipsnyje.

2. Su ekonominio efektyvumo rodikliu susijusi išlaidų raidos išpėjamoji riba, nuo kurios gali būti pradėtas taikyti Reglamento (ES) Nr. 691/2010 18 straipsnyje nurodytas išpėjamasis mechanizmas, yra veiklos rezultatų vertinimo įstaigos užregistruotas bent 10 % tikrųjų išlaidų nuokrypis per kalendorinius metus, palyginti su orientacinėmis apibrėžtosiomis išlaidomis, nurodytomis 3 straipsnyje.

3 straipsnis

Prielaidos

Šio sprendimo 1 ir 2 straipsniai grindžiami tokiomis prielaidomis:

1. Prognozuojamas visos Europos Sąjungos eismas, išreikštas maršrutinių paslaugų vienetais: 108 776 000 2012 m., 111 605 000 2013 m., 114 610 000 m.
2. Orientacinės apibrėžtosios išlaidos, prognozuojamos visos Europos Sąjungos lygiu (realiai apskaičiuotos eurai 2009 m.): 6,296 mlrd. EUR 2012 m., 6,234 mlrd. EUR 2013 m., 6,179 mlrd. EUR 2014 m.

⁽¹⁾ Tarybos sprendimas 2009/320/EB (OL L 95, 2009 4 9, p. 41).

⁽²⁾ OL L 300, 2009 11 14, p. 34.

4 straipsnis

Visos Europos Sąjungos tikslų persvarstymas

Pagal Reglamento (ES) Nr. 691/2010 16 straipsnio 1 dalį Komisija nusprendžia persvarstyti 1 straipsnyje nustatytus visos Europos Sąjungos tikslus jei, prieš prasidedant atskaitiniam laikotarpiui, ji turi pagrįstų įrodymų, kad pradiniai duomenys, prielaidos ir (arba) pagrindimas, kuriais remiantis nustatyti pradiniai visos Europos Sąjungos tikslai, nebegalioja.

naliniai ar funkciniai oro erdvės blokų veiklos rezultatų planai taikomi atgaline data nuo atskaitinio laikotarpio pirmosios dienos.

Priimta Briuselyje 2011 m. vasario 21 d.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną. Po 2012 m. sausio 1 d. priimti nacio-

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT